

איגרוף

נוק-אאוט לשופטים

הצימק הושאר לסוף. באליפות ישראל ב- איגרוף הוחלט, כי הקרב במשקל כבד בין חיים שואף ממכבי תל-אביב לסיסי גרבו מ- ביתר תל-אביב יעדר בסיום. המארגנים קיוו כי המאבק בין השניים יהווה את שיא התחרויות, שנערכו זה יומיים, וכי הקהל ירונה נעימים הביתה. המאבק בין השניים היה אומנם שיא, אך שונה מזה שציפו לו. קריין המאורעות החגיגיים של איצטדיון יד-אליהו, נוח קליגר, הכריז על שמות ה- מתאגרפים, ושופט הוירה מטל-אוימה. של- מה אדיר, בדק את כפפותיהם של השניים. "הוירה חופשית לסיבוב הראשון!" קרא ה- קריין. "בוקס" ציחה השופט.

השניים החליטו בתחילה רק מהלומות בודדות, שמרו את עיקר כוחם לסיבובים הר- באים. בסיבוב השני הוחרף המאבק. שואף שמשו שקול בשדה האיגרוף לשמו של שייע גלור בכדורגל, היה אולי טכני יותר, אבל גרבו נלחם בחירוק שיניים, הצמיד מס- פר טעמים את יריבו לחבלים. "סיסי" סיסי" שאג הקהל.

הסיבוב השלישי עמד להביא את ההכרעה. שואף ניסה לשווא למצוא את נקודת החור- פה אצל יריבו, ספג תוך כדיר-כ מספר רב של מהלומות. הקרב הסתיים. שופטי הנק-ר זות סיימו את הרישום, והקהל התכונן ל- הבתיר את אלילו החדש: סיסי גרבו. נוח קליגר הזדרז להכריז: "המנצח בקרב זה ר- אלוף ישראל במשקל כבד - חיים שואף" שואף מכבי תל-אביב. "בוז" זעק הקהל. שואף קפץ בשמחה, הניף את יריבו הכבד אל על- גרבו ויגן מן הוירה, עבר בשני צעדים את מרחק השפירד בינו ובין שולחן המוכ- רות, הפכו בבעיטה, עם הגביעים שהיו מונ- חים עליו. לרגע נראה היה כי הוא עומד להעביר שערור מזורז באיגרוף לכל חברי ועדת האיגרוף שישובו מאחוריו. זה לא הוגזף זעק בחימה.

קהל זרם למגרש. בקבוקים עפו מכל צד. חובבי האיגרוף שבהקלה הראו את יכולתם. אליפות ישראל באיגרוף לשנת 1965 הס- חיימה.

כשהוא מוקף בכני משפחתו בתום הקרבות, סיפר סיסי גרבו לכתב-ה-עולם הזה:

אני בן 25, ומתאגרף כבר עשר שנים. מתוך ניסיוני אני יכול לקבוע שהיה מגיע לי- לנצח. לפני חודש ניצח אותי שואף בכבד, ולא היו לי שום טענות, אבל היום עליתי עליו. התאמנתי הרבה והייתי בכוסר טוב, כי רציתי לנצח אותו. שואף נתן לי ראסייה ומכה מתחת לחגורה, אבל בכל זאת המ- שכתי ברמה טובה. עליתי עליו במכות. כשארמתי ברמקול שואף ניצח, עלה לי- הדם לראש. איך אפשר לעשות דבר כזה? שופט הוירה סלומון אדיר אמר לי שהוא לא ישיטם יותר עם שופטי הנקודות האלה. השופט הראשון זאק לוי אמר לי בשבני ה- סיבובים הראשונים היה תיקו, ובסיבוב ה- אחרון היה לי יתרון בנקודה. אז איך אפ- שר להגיד שהוא ניצח?

אין לי כבר רצון לשחק, אם האיגרוף ב- ארץ הוא ככה, ועוד כמה יעזבו את הענף אם הוא לא ישתנה. התאגרותי נגד אלוף- יון, נגד אלוף תורכיה ונגד סגן אלוף ה- חובבים העולמי, הכושי יגן אנדרסון, אף פעם לא היו לי בעיות ואף פעם לא ראיתי שיעשו דבר כזה, כמו שעשו לי היום. אני אטחנה שיהיו שופטים חדשים, ואז אני אדע אם כדאי להמשיך באיגרוף או לא.

נשיקות גוות

המלומה, בתום הקרב האחרון, האפילה על כל מה שקרה לפני. באירונם את אל- פות ישראל באיגרוף קיוו מנהלי האיגרוף במדינה לתת תגובה חדשה לענף ספורט זה. הם רצו להראות כי אפשר לארגן ספורט הנראה ברוטאלי, בצורה נקייה, וכמ- עט שהצליחו בכך. הקרבות התנהלו בצורה רהגנת, המתאגרפים הקפידו להתנשק בתום החלפת המהלומות.

בערב התחרויות הראשון בלט רמי שרעבי, 20, ממכר שלם, שהשכיב בנוק-אאוט רב- עוצמה את יריבו המנוסה אריה לנדאו. "בשבוע שעבר היו לי שני אימונים בלבד", אמר שרעבי לאחר נצחונו. "מה יהיה נגד צעני אני לא יודע. כולם אוימים לי שהוא יגמור אותי תיכף".

אברהם צעני, 22, אלוף המכביה האחר- נה במשקל תרנגול, גמר איתו, אך לא מיד. הוא נזקק לשם כך לשלושה סיבובים. אמר

צעני, כשהוא קורן, בחדר ההלבשה: "לא נסחמתי לסינגון הברוטאלי של שרעבי. זה לא היה קרב טכני, אבל העיקר שניצחתי". סיכם את המאבקים צופה תל-אביבי: "לפ- ני שיהיו מתאגרפים טובים צריכים להיות שופטים טובים. כאלה המסוגלים לרשום הפסד, אפילו לחתיק כמו שואף. צריך לש- כוח את צבעי האגודות כשרושמים את ה- נקודות. כי בלי זה אין איגרוף ואין ספורט".

כדורגל

סוף הפלא

במשך כל סיבוב המשחקים השני בליגה הלאומית לא ירדו כדורגלני ביתר תל- אביב מנוצחים מן המגרש. הם שכחו, כמ- עט לחלוטין, מתי הפסידו לאחרונה במגרשם מטיל האימה שליד גלי-גי. השבוע זה קרה. לאחר תשעים דקות מישחק, נגד הפועל תל-אביב, צבאו מאות אהודי ביתר על חד- רי ההלבשה. פרשי המשטרה דהרו לשווא, הלוח ושוב, כדי לפזר את ההמונים. אהודי ביתר לא יכלו לעכל את הרעיון כי קבר- צתם הפסידה בתוצאה הגבוהה 3:0.

הביתרים החלו את משחקם בנוקשות, ניסו לשבור את שחקני הפועל תל-אביב, ממש כפי שעשו זאת שבוע לפני-כ לכדור- גלני מכבי תל-אביב. אך הפעם זה לא הלך. מגן הפועל, דויד פרימו, הוכיח כי הוא יודע לבעוט באותו כשרון כרגל היורב וכ- כדור. הוא שיתק לחלוטין את הביתרי וזאקי פורטוגו, שניזקק, לאחר תשומת הלב של פרימו, לסיפולו של רופא, לזריקה ול- תחבושת. במחצית השנייה צלע פורטוגו, לא הועיל הרבה לקבוצתו. האחים משה ונחמיה חליבה הוהירו בתנועת יד את חלוצי הפועל. שנמנעו ככל האפשר מקרבות מגע עם ה- ביתירים המחזיזים. הם ניצלו שלוש שני- אות כהגנת ביתיה, הפכו אותן לשערים. גיבור הנצחון של הפועל תל-אביב היה ללא ספק המגן הימני דניאל דניאלי. הוא תיעתע לא טעם כהגנת ביתר, הבקיע את השער השני לזכות קבוצתו, כשהחזיר ל- רשת כדור שנהדף על-ידי שוער ביתר יוני סוריאנוב. אנשי ביתר לא סלחו לו. חמש דקות לפני הסיום התנגש נחמיה חלי- בה בגסות בדניאלי, שהתעלף וקם בקושי על רגליו. כי סוגע בביתר לא ינקח.

שערוריות

הבטחת שווא

אוהדיה המושבעים של מכבי יפו, שליוו השבוע את קבוצתם החדרה, לא שבעו נחת למרות שהיפואים חזרו לביתם עם שתי נקודות, לאחר שנברו על האלופים מרמת-גן בתוצאה 2:0. לא שיפרו בהרבה את מצבם בטבלה, הוסיפו להונג בתחתיתה.

לא רוצים לשחק. בעוד שבועה החול- פת עמדו היפואים על סף האליפות, פתחו השנה את העונה בגלל שמהל. חובבי ה- כדורגל, הממלאים מדי שבוע את היציעים באיצטדיון בלופילד היפואי, נדהמו לראות שבוע אחרי שבוע את כוכביה הצעירים של הקבוצה היפואית מגלים אובל רגל גמורה. רק מעטים ידעו שלשחקני יפו נמאס לשחק. כמה משחקני הקבוצה נשלחו בסוף העונה הקודמת לחוץ-ארץ, חזרו ימים אחרים לפני תחילת המשחקים. לא הספיקו להתכונן ל- ראוי לקראת המאבק על האליפות.

לשחקנים הפחות מצטיינים, שנשאר ב- בית, הובטח בתמורה סכום כסף. עד היום לא קיימה ההבטחה, דבר שעורר את הת- מרמרותם.

נושא לויכוחים סוערים, בין שחקני ה- קבוצה וחברי ההנהלה, שימש שיחופו של אברהם (בוובי) קלמי במשחקים. לאחר ש- נטש את קבוצתו בסוף העונה הקודמת, היגר קלמי לגרמניה. הוא חזר בתחילת ה- עונה, אולם חבריו סרבו לשחק לצידו.

הודות להתערבותם של כמה עסקנים, חזר קלמי לבלוש את מדי הקבוצה. עורר את זעם השחקנים האחרים, שהטילו עליו חרם. הם מטרבים עד היום למסור לו את הכדור. קלמי, שהיווה בשנה שעברה את אחד מ- עמודי התווך של הקבוצה, מגלה לאחרונה חולשה מדהימה.

במצב זה נאלצו השחקנים למצוא שער- לעזאזל. הם האשימו את מאמנם, נטקו חלב, בכישלונותיהם, גרמו לסילוקו, אך חי- לופי המאמנים לקראת סוף העונה לא הביאו לשיפור מצבה של הקבוצה.

במהזרמים המעטים שנותרו עד תום ה- עונה, יצטרפו שחקני מכבי יפו לגלות יכר- לת יוצאת מן הכלל כדי להחליק מן התח- חיה, לתפוס לפחות מקום במרכז הטבלה.

השופט המחזיז יורן

להחמיר בדיון

יורן ישוב סובב עירעור זה על עבירות מוסר הכוכבות בזנות. אף השאלה ה- מתעוררת בו - מהו גבול המותר בדרך עיסוקן של פרוצות המשוטטות בעיר, ר- הינה, לגבי שידול לקוחות בפרהסיה - איננה חדשה.

אכן, אין העובדות כשלעצמן, או עיקרי הדברים בפרשת העובדות, שנויים במחלוקת. המשיבה, יצאנית על-פי עיסוקה הרגיל, פי- תחה עובדי-כדור למעשה זנות, בעמדה ב- רחוב. על-ידי השמעת מילים שהספיקו כדי להניעו שיבוא איתה במגע מיני תמורת אהנו. היא קיימה את המגע עימו במקום אפל, ליד בניין שצויין בגילון האישום כ- מקום ציבורי. אולם שופט השלום, שדן ב- עניין בהרחבה, לא שוכנע כי דיבורה היווה "שידול" למעשה זנות, במובן הסעיף 167(1), וכן שהמקום בו ביצעה את המישל היה מקום ציבורי. על כן זיכה אותה משתי

האשמות. יתר על כן - ועל כך קובל נציג היועץ המשפטי - השופט המלומד לא הסתפק בקביעת העובדות בעניין שהיה לו פניו, ובמסקנות שחייב היה להסיק מהן מ- בחינה משפטית, כי אם דן בנושא הזנות בכלל, ובמידת הצורך להשתמש בכוח ה- משטרה והתוק כדי לבלום או למעט פור- ענות חברתית ישנה-ישונה זו.

במשטטים אלה פתח השופט המחזיז עזרא יורן את פסק דינו, בעירעור היועץ המש- פטי למשלה נגד שולמית מנחם. אותן מילים סיימו שלב חדש במלחמה משפטית ממושכת, על חופש הזנות ועל הגדרה מדויקת של עבירות בשטח זה. וירת הקרב עברה עתה לבית המשפט העליון, וב- מרכזה עומדת יצאנית תל-אביבית שלא חפצה כלל בפרסום לו זכתה.

עשר לירות זה לא כסף

זרה, שהיא ילידת הארץ, (22), ה- חלה לעסוק בזנות רק לפני כשנה. ה- תקופה הוול התחילה עדיין שום סימנים מיוחדים על פניה, כרגיל אצל חברותיה ל- עבודה הלילית. פרט לעיגולים שחורים סביב עיניה, נשארו פניה של שולה חלקים, כשל נערה צעירה ורגילה בגילה.

היא אינה מוכנה למכור לכל שואל סיפור רומנטי ונוגע ללב, שנועד להסביר כיצד הגי- עה למצבה הנוכחי. שום מאהב לא ניצל אותה, ולא אילץ אותה למכור את גופה כדי לפרנסו.

גם עתה לא שולט בשולה מורחי שום סרסור. היא אחת הפרוצות היתדות, העובי- דות ברחובות תל-אביב באופן עצמאי. "אני שונאת גברים אשר חיים על חשבון זנות, ומצילים אותן עד לפרוטה האחרונה", טוע- נת היא. "אני גם לא צריכה שום הגנה. אני חזקה מספיק כדי להגן על עצמי".

עד לפני שנה, עבדה שולה במיטבה, בי- אחת המסעדות ברמת-יצחק. היא התחילה לעבוד שם כדי לעזור למשפחתה היפואית, המסופלת בשמונה נפשות. אף תמורת עבד- דתה הקשה, מן הבוקר עד הערב, השתכרה רק 150 ל"י לחודש.

הרעיון לחפש את פרנסתה בשטח הזנות

שולמית מזרחי עמדה

ציץ בראשה בנסיבות מיקריות לגמרי. באחד הימים נסעה שולה עם מכר על אופנוע. היא ירבה במושב האחורי, כששתי רגליה לצידו האחד של האופנוע. היתה לי חצי אית צרה מדי ולא יכולתי לשבת בצורה אחרת, סיפרה השבוע. אך יחכן כי החצי אית הצרה היוותה את הגורם העיקרי ש- הביא אותה לשוטטות ברחובות העיר מדי לילה.

האופנוע נעצר על-ידי שוטרי-תנועה, ו- כעבור חודשיים נשפטה שולה בבית-משפט לתנועה. נקנסה ב-10 ל"י עבור ישיבה מסו- כנת על אופנוע.

עשר לירות זה לא כסף, סיפרה היא, אך אז זה היה עבורי סכום נכבד מאוד. כל לירה מן המשכורת שלי היתה מיועדת מראש למטרה מסוימת. לכן לא שילמתי את הכסף, והוכנסתי למעצר במשטרת ה- צפון, ל-24 שעות.

היתה זו הפעם הראשונה שישבתי במש- טרה. יחד איתי ישבו רק זונות. הן התפארו בפני על הרוח הגבוה שבמקצוע: 150-200 לירות בלילה, ולי לא היו עשר לירות ל- שלם את הקנס.

באותו לילה החלה שולה לחשוב על ה- חיים הקלים הכרוכים במקצוע הזנות. היא החליטה לנסות רק פעם, ומאז הפכה ל- מקצועית.

מחיר מתקבל על הדעת

שהתחילה את עבודתה במקצוע ה- עתיק ביותר בעולם, היה קיים כבר ב- תל-אביב מרכז זנות חדש. חלק מן היצאניות עברו מיפו ומסיביות רחובות הירקון וב- ירוה, לקטע של כביש פתח-תקוה, בין בית-מגריב והקריה.

היו שם גם תנאי עבודה חודשים. סביבה זו, הזורעה בתי-מלאכה ומוסכים ועזרים, מתרוקנת כמעט כליל בשעות הערב. אשה המסתובבת בערב על המרדכה הצרה של כביש פתח-תקוה, או בסימטות החשוכות

שלידו, בולטת לעין. היא אינה זקוקה להס- כרים, וכל עובר אורח מבין את מטרתיה. הלקוחות העיקריים של היצאניות באזור זה הם נהגי מכוניות פרטיות ומשאיות, הבאים לשם במטרה ברורה למצוא אשה תמורת תשלום.

כאלה היו לקוחותיה של שולה, כשנעצרה בפעמים הראשונות, והועמדה לדין באשמת שידול לזנות. המקרה שהפך לסלע מח- לוקת בוויכוח המשפטי, התחיל דווקא ב- רחוב צדדי וחשוך, המקשר את כביש פתח- תקוה עם רחוב המסגר. שולה פותה אז לגבר צעיר, שהתקרב אליה, בהצעה מסח- רית: "עשר לירות".

העיד הגבר הצעיר לאחר מכן: "באותו ערב התחשק לי, והלכתי למקום בו ידעתי כי אמצא מה שאני רוצה. עשר לירות זה

פרקליט סנובסקי אלחם עד הסוף